

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:

Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. ide küldendők
a kéziratok.)

KIADÓHIVATAL:

Városi könyvnyomda-vállal-
at irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és híre-
lések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Nyolcszázhetvenkét évvel ezelőtt témették el az első magyar királyt és azóta vérzivatarok és a béke áldása váltakozva vonultak el hazánkfelett. Nem egyszer állottunk ellenségtünk ásta sir szélén, de a magyarok Istene a legváláságosabb helyzetekből is kimentett bennünket úgy, hogy Szent István koronája ma is fényben ragyog és a mi kis számú nemzetünk él és halad a műveltség és hatalom útján előre.

Hazánk első szent királyának lelke örökös a magyar nemzet felett. A szent jobb, melyet a nemzeti ünnepén Budavárában körülhordoznak harangok zugása és ájtatos zsolozsmák közepett — védi hazánkat. Az első Király nagy lelke él törvényünkben és hogy annyi balszerencse közt és oly sok viszály után még mindig élünk, annak egyik okát abban találjuk, hogy a nemzet mindenkor ragaszkodott Szent István országalapító törvényéhez és ezeknek szellemében rendezte be államéletét.

Századok viharai vonultak el felettünk. Testvértársak a muhi pusztá gyámajpa, a mohácsi mező és a későbbi harcok mind nagy szenvedésről beszélnek. Nincs nemzet a világon, mely annyit szenvedett volna, mint a magyar. Jogait megtépdeszték, igazait elkobozták, nem egyszer akarták a durva erőszak fegyverével kiirtani a nemzeti szellemet, olykor-olykor a szolgaság jármát akasztották nyakába, a szabadság törekvések vére fultak és a nemzeti történelem lapjain sűrűn vannak feljegyezve a szabadság vértanui.

A magyar nemzet azonban halhatatlanságra született. Ezt bizonyítja kilencszázados élete . . . Lassanként lerázta a szolgaság jármát és önjerejéből táplálkozott az inség és sívár napok idejében. Egymásután támadtak kebeléből férfiak, akik a hatalom elé állottak és vétót kiáltottak a zsarnokság felé. És a nemzet akaratereje diadalt aratott. A magyart ma mindenütt megbecsülik. Haladásuk szembe-
szökő és műveltségünk a külföld előtt is tiszteletreméltó.

Ma, midőn a magyar nemzet első koronás királyának emlékeztetét üljük, teljék meg lelkünk kegyelettel, tisztelettel a nagy honalapító iránt. Álljunk továbbra is az ő nagy lelkéből és elméjéből fakadt törvények alapján és minden rendelkezésünkre adott eszközzel gyarapítsuk és növeljük a nemzeti erőt és szellemet népünkben. Legyünk magyarok, ne csak nyelvünkben, hanem érzésben, hazafiságban, gondolkodásban és áldozatkészségben. És mivel most nem merül ki erőnk nemzet-elgyöngítő harcokban, építgessük serény kezekkel a béke műveit, terjesszük a kulturát és igyekezzünk nagygyá, boldoggá és szabaddá tenni nemzetünket.

A magyarok Istene és Szent István király szelleme óvja meg hazánkat minden megpróbáltatástól és a nemzeti Génusz álljon őrt a magyar élete felett időtlen időig . . .

Debreczen sz. kir. város diszközgyűlése.

Városunk törvényhatósági bizottsága f. hónap 18-ikán diszközgyűlést tartott Ő Felségének nyolcvanadik születésnapja alkalmából, Domahidy Elemér főispán elnöklésével. A közgyűlésen a bizottsági tagok nagyszámban jelentek meg, azonkívül ott láttuk Hajdu vármege tisztikarát Kovács Gyula alispánnal, az összes állami hivatalok fejét és képviselőit. A közgyűlési terem zsúfolásig megtelt és jóleső érzéssel láttuk, hogy a koronás király iránt érzett hódolat mennyire kidomborodott a közgyűlési teremben, mely a gyűlés órájában templommá vált, melyben az egybegyűltek lelkéből azon őszinte óhaj szállott az ég felé, tartaná meg a magyarok Istene még sokáig a koronás királyt, aki népével és nemzetével a béke és megértés jegyében építi fel Magyarországot nagysággal. És bár mi magyarok mindenkor hódolattal vesszük körül a koronás király trónját, most, születésének nyolcvanadik évfordulóján fokozatban mértékben fejezzük ki iránta érzett mélyesleges tiszteletünket. Ezt a nagy és a külföldi nagy nemzetek lelkében is gyökeret vert hódolatot nemcsak nagy korára való tekintetből adjuk meg, hanem főleg azért, mert a mi királyunk, mint alkotmányunknak őre koronázásától kezdve együtt érez velünk búbán és örömben és e két érzés egybeforaszította nagy szívét a magyar nemzet lelkével. És városunk élyen érzett örömeinek és hódolatának külső jelétül 100.000 koronás alapítványt tett a király nevére, szolgáltni kívánván ezzel azt a kultúrát, mely a városnak minden időben főgondját képezte. A közgyűlés egyhangulag szavazta meg ezen összeget, mely nemcsak a város áldozatkészségének lesz egy újabb bizonyítéka, hanem időtlen-időig hirdetni fogja Debreczen sz. kir. városnak a koronás király iránt érzett hódolatát.

Kevéssel 11 óra előtt lépett a közgyűlési terembe Domahidy Elemér főispán a városi Tanács tagjaival és az alábbi beszéddel nyitotta meg a diszközgyűlést:

Tekintetes törvényhatósági bizottság! Hódolatteljes, őszinte, igaz örömtől áthatva gyűltünk össze e közgyűlésre a mai napon, hogy Ő Felsége I-ső Ferencz József, Urunk és Királyunk nyolcvanadik születési évfordulója alkalmából alattvalói hűséggel, odaadó, őszinte ragaszkodással és mély tisztelettel őt üdvözljük.

Debreczen város közönsege mindig az első között volt, amidőn arra alkalom nyílt, hogy ezen érzelmeiket fölkenet uralkodónak színe elé juttathassa és annak kifejezést adjon. Így nem rég ideje annak, hogy a város igaz, őszinte magyaros vendégszeretettel fogadta uralkodónkat és e bizottsági közgyűlési terem falai között a törvényhatósági bizottság képviselete testületileg üdvözölt és biztosította Felségünk alattvalói hűségünkről. Ezt követően, amikor nemzetünk ezeréves fönnállását ünnepelte az ország székvárosában, impozáns mértékben és impozáns módon volt képviselve Debreczen városa is azon hódoló diszközvöl-nulás alkalmával, amely Ő Felsége színe előtt az őszinte ragaszkodást és igaz szeretetet tolmácsolta.

Törvényhatósági bizottsági közgyűlésünk már előzőleg megállapította, hogy e városhoz méltóan megünnepelni e mai napot és a diszközgyűlésen ismételtén kifejezésre juttatja azon érzelmes kívánságát és óhaját, hogy vajha a Mindenható Isten megengedné, hogy azok a nagy célok, fontos feladatok, amelyek Debreczen város jövő fejlődésére vonatkoznak, sőt mondhatnám anyagi és kulturális existenciájára oly fontos befolyást gyakorolnak, mondom, ezen nagy feladatok és nagy célok sikeres megoldása, befejezése és keresztül-vitele Felségünk Urunk és Királyunk, I. Ferencz József (jelkes hozsantartó eljenzés) dicsőséges uralkodásának emlékezőhöz fűződjék.

Ezeknek előrebocsátása után tisztelettel üdvözlöm az itt megjelent illusztris vendégeket és a bizottság megjelent tagjait. A mai diszközgyűlést ezenem megnyitom. (Eljenzés.) Kérem az előadó urat, méltóztatassék a tanács javaslatát fölolvadni.

Ezután dr. Könyves Tóth Mihály közművelődési tanácsnok olvasta fel a határozatot és a királyhoz intézendő feliratot, mely így hangzik:

Tanácsai előterjesztés Ő Felségének születésnapja nyolcvanadik évfordulója alkalmából hódoló felirat intézése és alapítvány tétele tárgyában.

A városi Tanács a jog- és pénzügyi bizottsággal egyetértőleg javasolja, hogy 1910 augusztus hó 18-án Felségünk királyunk I-ső Ferencz József születése nyolcvanadik évforduló napján törvényhatóságunk az alábbiakat emelje határozattá:

Határozat.

A hálaadó s templomainkban lefolyt istentiszteletek után Debreczen város törvényhatósági bizottsága, városunk polgárságának lelkes részvételével, hazafias örömmel ünnepli meg 1910 augusztus 18-át, mint Ő Felsége I-ső Ferencz József magyar király születése 80-ik évfordulóját.

Dicsőségesen uralkodó koronás királyunk I-ső Ferencz József Ő Császári és Apostoli Királyi Felsége iránt érzett alattvalói hűségének és legmélyebb hódolatának, őszinte szeretetének érzelmeit ünnepélyes határozattal kinyilatkoztatja, s ezen határozatnak hódoló fölirat útján Ő Felsége legmagasabb színe elé való telterjesztésével a városi Tanácsot megbizza.

A törvényhatósági bizottság annak tudatában, hogy Felségünk Urunk, koronás királyunk nemzeti művelődésünknek mindenkor leghatalmasabb támasza és előmozdítója volt, egy szívvel s lélekkel százezer koronát szavaz meg a közeljövőben városunkban felállíttatni biztosan remélt harmadik egyetemen — és pedig első sorban az orvosi, másodsorban bölcsészeti fakultáson — ösztöndíj alapítványul, aképpen, hogy ezen alapítvány időkről-időkre „I-ső Ferencz József apostoli király alapítványa” címet viselje. Ezen alapítvány alapító-levele szövegének elkészítésével, valamint a további intézkedések megtételével a városi Tanácsot bizza meg.

Megállapított Debreczen szab. kir. város Tanácsának 1910 augusztus hó 18-án tartott teljes tanácsülésében.

Dr. K. Tóth Mihály,
előadó.

Császári és Apostoli Királyi Felség!
Legkegyelmesebb Urunk és Királyunk!

Debreczen szabad királyi város örömmel eltelve ragadja meg az alkalmat, hogy a mai lélekemelő ünnepnapon — amely Felségednek nyolcvanadik születésnapja — a legmélyebb hódolattal sorakozzék Felséged országai népeinek millióihoz, kiknek ajkáról a mai napon igaz szívből jövő fohász hangzik fel a Mindenhatóhoz, Urunkért, Királyunkért!

Alattvalói hűség és szeretet nyilvánul meg városunk lakosságának lelkében, szívében, Felséged magas személye iránt, kinek uralkodása mindenkor: a közjó előmozdítója.

A Gondviselés kiváló kegyelme, ime elvezette Felségünk Urunkat, Királyunkat nyolcvanadik évének határákővéhez erejének teljességében. Ez nyújt biztató reményt mindannyiunknak arra, hogy Felséged alyai jósa, szeretete és

böles uralkodása alatt a jövőben boldogabb és boldogabb lesz Nemzetünk!

Csak néhány perc választ el még bennünket attól a pillanattól, mikor halátelel szívvel imádkoztunk az ég felé, Istenünkhöz, összes templomainkban, Felséges urunknak, a legelső magyar embernek életéért, kérve, hogy árassza áldásunkat Királyunkra, Hazánkra egyaránt.

Most pedig alattalói tisztelettel járulunk Felséged, koronás királyunk elé, kérve, fogadja kegyelmesen e nagy magyar város lakosságának — törhetlen hűségének kifejezése mellett — hódolatát és azon ünnepélyes közgyűlési határozatát, mellyel a közeljövőben városunkban, az iskolák városában, felállítatni biztosan remélt egyetemünkön — és pedig elsősorban orvosi, másodsorban bölcsészeti fakultáson, arra kiváló érdemeket szerzett egyetemi hallgatók részére — Százszor korona alapítványt tesz, azon általánosan megnyilvánuló óhajással, hogy ezen alapítvány — Felséged magas beleegyezése után — „I-ső Ferencz József apostoli király alapítványa” név alatt tartassék fönt örök időre.

E királyi város kicsinye, nagyja eltelve azon örömtől, hogy Felséges Királyunkat, urunkat, erejének teljességében, Hazánk élén bírják: azért imádkozik, hogy dicső uralkodásának éveihez még sok éveket adjon a Mindenható jósága, hogy böles és igazságos uralkodása alatt alkotmányunk sziklavá, az ellenséges hullámokat visszaverve, álljon rendületlenül!

Békesség szárnyai alatt izmosodó Magyar Nemzetének nagyságát még igen soká láthassa Felséged jóságos szemével és ennek a népek szeretetét, hűségét, ragaszkodását érezve: élvezhesse nemes szívvel, fenkölt lelkek!

Debreczen szabad királyi város törvényhatósági bizottságának 1910. évi augusztus hó 18-ik napján tartott diszközgyűléséből.

Csaszári és Apostoli Királyi Felségednek leghivebb alattalói:

Debreczen szabad királyi város és annak közönsége nevében:

Domahidy Elemér,
főispán.

Kovács József,
polgármester.

Körner Adolf,
th. főjegyző.

Elfogadtatott egyhangú lelkesedéssel Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1910 augusztus 18-án tartott diszközgyűlésében.

Ezután dr. Erőss Lajos ref. püspök állott fel szö-lára és az alábbi beszédet mondotta:

Méltóságos főispán ur! Tekintetes törvényhatósági bizottsági közgyűlés! Azért állottam föl és kértam magamnak szót, hogy röviden kijelentsem, hogy a tekintetes Tanács itt előterjesztett határozati javaslatát egész terjedelmében és változatlanul elfogadom és hogy azt változtatlan és egyhangú elfogadásra a tekintetes törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek is melegen ajánlom.

Ritkán szoktam ebben a tereben felszólalni s ha szölok, mindig különös gondom van arra, hogy sem az idővel, sem a törvényhatósági bizottsági tagok becses türelmével vissza ne éljek. De ma úgy érzem, hogy szólanom kell; úgy érzem, hogy nemcsak ama szerencse folytán, melyben akkor részesültem, amikor erre a felszólalásom megbízatást nyertem, hanem benső erőök és érzelmeik által indítvatta, itt, ezen a helyen, ennek a városnak eme minden felekezeti jellegét nélkülözö, de azért komoly és tisztas világi templomában egy hosszabb percre meg kell állanom amellett az oltár mellett, melyről ezen a napon

minden áldoztatnak a füstje annak az istennek trónusa felé száll, aki a magyar nemzetet erre a földre kihozta és itt ezer év óta kegyelmesen megtartotta. Megértettük és tudjuk, hogy ma dicsőségesen uralkodik koronás királyunk, I. Ferencz József születési napjának nyolcvanadik évfordulójára van S. ime, mint messze terjedő országnak minden zugában az ő hű népei, azért gyűlünk össze e helyen ma is, hogy az ő örömeiben részt vegyünk: alattalói hűségünk s legmélyebb hódolatuink tolmácsolása mellett ezt a napot vele együtt ünnepejük s szíमत vetvén a tanulságokkal, amelyek ma önkéntelenül is összetartódnak emlékeinkben, mint a hajdanok népei a szerencsés évfordulók között alkalmával cselekedtek, örömtüzeket gyújtunk mi is körülöttünk ezen a napon annak a jelzésére, hogy ennek a napnak jelentőségét értjük s nemzeti, állami, politikai és historiai minden vonatkozásában fölfogni, értékelni és megbecsülni tudjuk.

Régis régen. sőt a vad népeknél ma is így van, az esztendő folyását az évszakok váltakozása, a növények virágzása, a fellevelek hullása és a költözö madarak érkezése és távozása szabályozta: s én ma azt szeretném, hogy mi megfordítva, a lefolyt esztendővel mérhetnénk meg a mi királyunk immár hervadó virágokkal és hulló levelekkel borított életének igaz értékét s mikor ma nyolcvan esztendő tanulságaira visszatekinünk, azok között a hű levelek és hervadó virágok között reismernék az ő dicsőségének, jóságának, bölcsességének és hozzánk való rokonszenvének ősi sugaraiba is.

Mert kétségtelen, hogy ilyenek is vannak és nem mondok új dolgot, ha azt mondom, hogy azt a fenyét, melyet halántékai körül koronáinak kárbunkulái és briliántjai szétárasztanak, messze tülragyogja az a másik feny, amelynek forrása ott van az ő éreynekben gazdag egyéniségének, férfui jellemének és uralkodói bölcsességének mélységében voltában s a mindig monarchikus magyar nép szerető lelkeiről visszaverőde arra van hivatal, hogy megaranyozza öreg királyunk alkonyatra hajló élete estéjét.

Méltóságos főispán ur, tekintetes törvényhatósági közgyűlés! A tudósok azt mondják, hogy a természet életében vannak úgynevezett magteremő esztendők, amikor a mindenség titkos rakta-raiban hosszú időkön át felhalmozódó erők és potenciák egyszerre működésbe jönnek s csodálatos gazdagsággal ékeztik fel a világot. Ilyen esztendők vannak a nemzetek életében is: vannak korszakok, mikor a népek mértőföldjára sarukban haladnak, úgy, mint a proféta írja: mikor előjön a Lélek a négy szelek felől, bele-lehel a mozdulatlan heverő csontokba és megkezdődik a nagy feltámadás.

Az a 62 esztendő, melyre a mi királyunk, mint uralkodó ma visszatekint, ilyen korszak nemzeti életünkben. Mint gyermek-ifjú viharok és nehéz időkben lép fel ősei trónjára, hogy — mint abban a történeti nevezetességi pillanatban mondotta — buesat vegyen ifjú kora örömeitől és életét népei boldogítására szentelje. S szavát beváltotta.

Jöttek ugyan még nehéz idők később is rája s rajta is beteli, hogy a villámok legnagyobb erővel a legmagasabb fakat tördelik; de lelke megtalálta egyensúlyát soha el nem vesztette s magát legnagyobbban és legnemesebbnek mindig akart mutatta, mikor a nehéz próbák rászakadták s szívéből vért és szemből könnyet facsartak.

Azért hazánk történetében az ő neve és uralkodása letörölhetetlen betűkkel van és lesz felírva mindenha. Mert, bármennyire fáj is kimondani, szomorú igazság (historiát beszéltek), hogy a nagy erőpróba után, mikor a világot bálmulata ejtették Magyarországon legalább egy percre a magyar nemzetnek vége volt. De ez a vég, ha szomorú, ha csendes volt is, az ébredésnek és egy feltámadásnak magvait horta méhében s a közben sok, keserű próbákon átesett királyi, I-ső Ferencz József volt az, kinek egyéni jelleme, erkölcsi akarat, uralkodói bölcsesége s hozzánk való mélyebbre ható megismerése, a nemzeti remények eme véres barázdákba vetett, de végre is gazdag aratást biztosított magvait életre keltette. Azért azt is mondom, hogy az új Magyarországnak története öreg királyunk 80 éves élete kereteibe van beillesztve. S szinte káprázatos az a haladás, melyet ez a nemzet ő alatta, de főképp az abszolutizmus bukása után és óta gazdasági és kulturális terén ebben a keretben felmutat. Mintha (Istennek legyen érte hála) hazánk legújabb történetében is azokat az erőket látnók érvényre jutni, melyek a jégvert mezőkön az élet csírait gyorsabb fejlődésre hajtják s a megkészt tavaszt váravárt ki-

bontakozásban önönmagukkal viaskodni elősegítik. S hogy ez így van, abban — elismerem, sőt büszkén vallom, — van része és érdeme a nemes magyar nemzetnek is; de ismerjük be, hogy van része és érdeme annak az embernek is, kinek — úgy látszik — Istentől nyert missziója az volt, hogy a félreértéseket és ellentéteket a magyar nép és a korona közt elsimítsa s lassan-lassan megegyengesse és előkészítse a feltételeket arra a szebb jövőre, amikor — Werbőczy szavai szerint — ugyanaz az utja lesz a dinasztia és a nemzet politikájának. Ezt a nagy missziót a mi királyunk rég megértette s egy hosszú életen át becsületes hűséggel szolgálja. Értjük mi is... érte meg a nemzet is s történeti meséknek lépdelve, összetett kezekkel adjunk hálát az Istennek, hogy ezt a nemes lelki fejedelmet I-ső István trónjára ültette s ott mindeztideig megtartotta.

Méltóságos főispán ur, tekintetes törvényhatósági bizottsági közgyűlés! Én jól tudom azt, hogy ebben a teremben különböző politikai pártokhoz tartozó emberek ülnek; azt is tudom, hogy a mélységek a nemzet és korona között véglegesen máig sem enyésztek el, de amilyen természetesen és szükségesnek tartom az utóbbit mindaddig, míg a nemzet erejét érzi; éppen annyira biztos vagyok abban is, hogy felkent királyunk iránt érzett hűségünkben, tiszteletünkben nincs közöttük különbség s 80 esztendőse élete e nevezetes fordulópontján né mindnyájan kegyelettel gondolkodunk.

Méltóságos főispán ur, tekintetes törvényhatósági bizottsági közgyűlés! Én a jövőbe nem látok, hogy mit hoz reánk a holnapi nap, nem tudom... De azt érzem, hogy mindaddig míg I-ső István trónján I-ső Ferenc József ül, hazánk minden nagyobb veszedelmétől mentve van.

Mély alattalói hódolattal s hazánk jövő boldogságáért lobogó lelkesedéssel járulunk azért ma trónja elé s egy szívvel-lelekkel kiáltunk, hogy éljen a király! (Zúgó eljenzés.) A Tanács-határozatát egész terjedelmében változatlanul elfogadom s egyhangú elfogadásra ajánlom. (Eljenzés és taps.)

Az eljenzés lecsillapultával Márk Endre állott fel szólásra és indítványozta, hogy a főispán megnyitója s Erdős Lajos püspök beszéde, nemkülönben a határozat és a felirat kinyomattassék és úgy a bizottsági tagoknak, mint a megjelent vendégeknek megküldessék.

A közgyűlés elfogadta az indítványt, mire Domahidy Elemér főispán a következő szavakkal rekesztette be a közgyűlést:

— A közgyűlés tárgysorozatát kimerítettük, a közgyűlést berekeszttem és köszönetet mondom a törvényhatósági bizottság tagjainak és vendégeinknek. A mély hatást keltő szónoklat benyomásaival szívünkben távozunk mindnyájan s azt hiszem mindnyájan amaz egy érzéstől vagyunk áthatva, amelyet e két szóban fejezhetünk ki: — Éljen a király!

Zúgó, hosszantartó eljenzés fogadta e szavakat, amelyek után a jegyzőkönyvet hitelesítették s ezzel a közgyűlés véget ért.

Hirek.

— **Áthelyezés.** Faust Elek kir. tanácsos, pénzügyigazgatót a pénzügyminiszter szolgálati érdekből Veszprémbe, *Termovszky Alajos* szegedi pénzügyigazgató kir. tanácsost pedig Debreczenbe helyezte át, ugyancsak szolgálati érdekből.

— **Állami iskola.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter 76.057. sz. rendeletével a macsi magánjellegű iskolát 1911. szeptember hó 1-től kezdve állami kezelésbe veszi.

— **A tisztviselőtelep földjei.** A belügyminiszter jóváhagyta a közgyűlésnek azt a határozatát, mely szerint a tisztviselőtelep céljaira átengedett területet négyeszőg-ölenként három koronáért a város megvegye. A vételárát a város szerződés megkötése után fizeti ki.

12.314.
1910. szám.

Arlejtési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város közönsége, a köztisztasági és fuvarozási vállalat telepén létesítendő építmények építési munkáinak biztosítására zárt ajánlati versenyt hirdet.

A teljesítendő munkák a következők:

- a) kocsi laknál;
- b) istállómesteri laknál: föld-, kőműves-elhelyező, ács, bádógos, asztalos, lakatos, üveges, mázoló munkák.

c) Istálló átalakításnál:

különböző vegyes munkák.

d) Kerítés: ácsmunka.

Ajánlat tehető minden munkára együttesen, vagy munkanemenként külön-külön, de csakis a Debreczen sz. kir. város által kiadott ajánlati és költségvetési úrlapokon, melyek a városi mérnöki hivatalban (Simonffy-utca 2/b) munkanemenként 20 fillérért megszerezhetők.

Ugyancsak a mérnöki hivatalban a terv, az általános és részletes feltételek naponta 8—1 óráig megtekinthetők.

Az ajánlatok lepecsételt borítékban „Ajánlat a köztisztasági és fuvarozási vállalat... munkájára” felirással ellátva Debreczen sz. kir. város polgármesteri hivatalában 1910. évi augusztus hó 30-án d. e. 10 órájáig adhatók be s ugyanazon nap d. e. 11 órakor a városház könyvtárszobájában nyilvánosan bontatnak fel.

Később érkezett, vagy a feltételeknek meg nem felelő, távlati és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlat beadása előtt tartoznak ajánlattevők az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzt a város házipénztárába letenni s erről szóló elismervényt az ajánlatához csatolni.

Ajánlattevők ajánlataikkal a végleges döntésig maradnak kötelezettségben.

A város fenntartja magának azon jogot, hogy az ajánlatok közül szabadon válasszathasson, vagy azok melőzésével a munkálatokat más úton biztosíthassa.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1910. évi augusztus hó 11-én tartott üléséből.

Városi tanács.

2621—1910. eln.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottságának folyó 1910. évi augusztus hó 5-én 574. szám alatt kelt határozata folytán az utadópénztár 1911—1912. évekre összeállított költségelirányzata az 1890. évi I. t.-c. 22. §-a értelmében folyó évi augusztus hó 17-től kezdődőleg 15 napi közszemlére a polgármesteri hivatalban kitetetik.

Erről az érdekeltek azzal értesítettek, hogy az ez ellen irányuló észrevételeiket ugyancsak a polgármesteri hivatalhoz fentebb jelzett határidő alatt beadhatják.

Debreczen, 1910 augusztus 15.

Polgármester helyett:

Körner Adolf s. k.,
tanácsnok, tb. főjegyző.